

ת"פ 46786/04/18 - מדינת ישראל, המאשימה נגד דניאל יבלנוב, הנאשם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 46786-04-18 מדינת ישראל נ' יבלנוב

בפני כבוד השופט עמי קובו
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
דניאל יבלנוב - הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד שירלי לוגסי
ב"כ הנאשם: עו"ד רפי ליטן
גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:
 - א. **קשירת קשר לפשע**, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) בחוק העונשין, תשל"ז-1977.
 - ב. **יבוא סם מסוכן בצוותא חדא**, עבירה לפי סעיף 13 יחד עם 19 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה").
 - ג. **החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית**, עבירה לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) סיפא בפקודה.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, בין הנאשם לבין אביות "רפי" אברהם (להלן: "אברהם"), היכרות מוקדמת על רקע של מכירת סמים על ידי אברהם לנאשם. על רקע היכרותם זו, נוצר לנאשם חוב כספי לאברהם. על רקע המתואר, הציע אברהם לנאשם לייבא סמים לישראל בתמורה למחיקת החוב והנאשם הסכים לכך. על רקע הסכמתו של הנאשם, עובר ליום 2.4.18, קשר הנאשם עם אברהם, מור ביטון (להלן: "מור") ואחרים לייבא סמים מאירופה לישראל. במסגרת הקשר, בשבוע עובר ליום 2.4.18, בתאום עם אברהם, מור ואחרים, הנאשם הוריד למכשיר הטלפון הנייד שלו את יישומון "טלגרם" שהוא מערכת להעברת מסרים מידית באופן מוצפן, כשהמסרים נמחקים באופן אוטומטי לאחר זמן מסוים וזאת במטרה להגביר את הסודיות וכדי לא לאפשר מעקב אחר התכנים. כשבוע עובר ליום 2.4.18, אדם המכונה F (להלן: "F"), יצר קשר עם הנאשם באמצעות הטלגרם ומסר כי אברהם הפנה אותו לנאשם משום שהנאשם הסכים לבצע את העברת הסמים, והנאשם אישר זאת. F מסר לנאשם כי ישלח לו כסף עבור רכישת כרטיסי טיסה ומימון שהותו של הנאשם בחו"ל לצורך העברת הסמים

לישראל.

במסגרת הקשר, סיכמו אברהם, מור, F ואחרים שמור יפנה לקרוב משפחתו, נהג מונית, שיעביר באמצעותו לנאשם את הכסף שנועד למימון הליך יבוא הסם. בהתאם לכך, יצר מור קשר עם נהג המונית ביום 28.3.18 ובהמשך אותו הערב מסר לנהג המונית שקית ובה הכסף שנועד למימון הליך היבוא בסך של 8,000 ₪, וזאת לצורך העברתם לנאשם. מור צייד את נהג המונית במספר הטלפון של הנאשם כדי שיתאם עמו את מקום איסוף הכסף. באותו היום בשעה 23:00 העביר נהג המונית לנאשם את השקית ובה הכסף שנועד למימון הליך יבוא הסמים. זמן קצר לאחר מכן, F יצר קשר עם הנאשם וסוכם ביניהם שהנאשם ירכוש כרטיס טיסה לברלין.

ביום 29.3.18 הנאשם רכש מהכסף שנועד למימון יבוא הסמים, כרטיס אשראי נטען חד פעמי, טען לתוכו סכום של 2,000 ₪ וקנה כרטיס טיסה. בהמשך הזמין הנאשם מלון בברלין. ביום 30.3.18 טס הנאשם עם תיק יד משדה התעופה בן גוריון לפרנקפורט ומשם בטיסת המשך לברלין. עם הגעתו לברלין, הנאשם נסע למלון ובמשך שהותו בברלין שוחח עם F באמצעות הטלגרם. ביום 1.4.18 בשעות הבוקר, הנאשם נסע מברלין לעיר אחרת ושם קיבל לידי מזורדה בעלת תחתית כפולה וסכום של 200 אירו. **במזורדה הוסלקו תחת הדופן הכפולה, 31,243 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA** אשר חולקו ל-3 חבילות שהיו עטופות בנייר צלופן. הנאשם העביר את חפציו מתיק היד למזורדה, חזר למלון ועדכן את F בדבר התקדמותו. **הנאשם הסכים להעביר את המזורדה בתמורה לסכום של 60,000 ₪ והיה צפוי לקבל את הכסף לאחר מסירת המזורדה לשולחיו.** במשך כל תקופת שהייתו בחו"ל קיים הנאשם קשר רצוף הכולל עשרות שיחות והודעות עם אברהם.

ביום 2.4.18 בשעת אחר הצהריים, נחת הנאשם בנמל התעופה בן גוריון ובידו המזורדה ובה הסמים. שווייטבליה אחת של סם מסוכן מסוג MDMA נאמד בסך של 80 ₪. סך כל השווי המוערך של הסמים המסוכנים שנתפסו בכבודתו של הנאשם נאמד בכ-2,499,440 ₪.

בנוסף הנאשם נשא בארנקו על גופו סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל של 0.9 גרם.

3. הנאשם הודה בכתב האישום שלא במסגרת הסדר טיעון, הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן כשהמאשימה אינה מחויבת להמלצות התסקיר, והוכרז כסוחר סמים.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקירי שירות המבחן הנאשם כבן 21, רווק. סיים 12 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות מלאה. מגיל צעיר סבל מבעיות התנהגותיות, כשבגיל התיכון חלה התמתנות בקשייו אולם הוא נעדר רבות מבית הספר. הנאשם לא גויס לשירות צבאי בשל פטור רפואי. התקשה לקבל את החלטת צה"ל שלא לגייסו, ושהה בבית בחוסר מעש למשך חצי שנה. בהמשך השתלב בעבודה. בגיל 17 הופנה לאבחון פסיכולוגי על רקע אמירות אובדניות. הנאשם אובחן אז כבעל הפרעת אישיות גבולית והפרעת דיכאון מתמשכת, כשמבצע פגיעות עצמיות כדרך להרגיע את קשייו הרגשיים. הומלץ אז על טיפול משולב פסיכיאטרי-פסיכולוגי, אולם הנאשם התקשה להתמיד בטיפול הפסיכולוגי שהוצע לו, על רקע קשייו לדבר על תכנים רגשיים וחוויות טראומטיות מעברו. במסגרת מעצרו אובחן בחודש מאי 2018 כסובל מהפרעת הסתגלות והומלץ על טיפול תרופתי ושיחות עם עו"ס.

שירות המבחן התרשם מקשר מורכב של הנאשם עם הוריו, בהם אינו רואה מקור לתמיכה. הנאשם החל להשתמש בסמים מסוג קנאביס ולשתות אלכוהול מאז היותו כבן 13. **מצבו החל להידרדר ומגיל 16 השתמש**

בסמים מסוגים שונים, לרבות קוקאין, באופן התמכרות. לצד מצבו ההתמכרותי, הנאשם ניסה לשמור על תפקוד חיובי. ביחסו לעבירה, הנאשם הודה בכתב האישום ושיתף בהרחבה על אודות האירועים. תאר את ההידרדרות לסמים מגיל צעיר, תלותו בחומרים משני תודעה כדרך להשכיח את קשייו. הנאשם הצליח לעבוד לאורך השנים כדי לממן את צריכת הסמים. בהמשך ביקש מאברהם המוזכר בכתב האישום, סמים לשם מכירתם, ואולם הוא צרך בעצמו את כמות הסמים הגדולה שקיבל. עקב כך, נוצר לו חוב כספי משמעותי. על אף שהמשיך לעבוד, לא הצליח לעמוד בתשלומי החזר החוב, ספג אלימות ואיומים על חייו וחיי בני משפחתו וחש חרדה. כמתואר, הוצע לו לבצע את העבירה בתמורה למחיקת החוב ורווח כספי של עשרות אלפי ₪, והוא הסכים לכך מתוך תחושת חוסר ברירה. הנאשם גילה הבנה לדפוסיו הבעייתיים בהתמודדות במצבי דחק, ולצורך בטיפול.

במסגרת זו פיקוח מעצר הנאשם שולב ביום 22.7.18 בקהילה טיפולית לגמילה מסמים "אפיק" במלכישוע. במהלך חודש ינואר הושעה מהטיפול בקהילה בשל הפרת כללי המסגרת, ואולם התקבל בשנית לאחר כשבועיים, בסוף חודש ינואר 2019.

שירות המבחן התרשם מצעיר אשר גדל לצד הורים אשר התקשו לגלות פניות לצרכיו, כשבילדותו המוקדמת נחשף ליחסים המורכבים בין הוריו ולהתמכרותו של אביו לאלכוהול. לאורך השנים נשא עמו משקעים ומטענים רגשיים אשר לא עובדו והשליכו על תפיסתו העצמית. להערכת שירות המבחן התמכרותו לסמים היוותה עבורו מענה לקשייו הרגשיים, לחוויות העבר הקשות ולהערכה עצמית נמוכה.

דווח גורמי הטיפול בקהילה הטיפולית "אפיק" מתאר כי **במישור הטיפולי, ניכרת התקדמות בטיפול, וחלה עלייה בנכונות של הנאשם לתאר את חוויותיו הרגשיות ולקשר ביניהן לבין אופן התנהלותו בשנים האחרונות.** חלה התקדמות משמעותית ביכולתו להביע את רגשותיו, הביע מוטיבציה לקיים טיפול משפחתי במהלך הטיפול בקהילה במטרה לשקם את הקשר המורכב עם הוריו. במישור הרפואי, בשל תלונות של הנאשם בגין תחושות עצב וחרדה קשות, החל לקבל טיפול תרופתי המתאים למצבו הנפשי כשניכרת הטבה משמעותית במצב רוחו ובעוצמת החרדות שחוהה. **במישור ההתנהגותי, הנאשם עמד בכללי הקהילה והצליח למלא תפקידיו ברמת תפקוד גבוהה. עם זאת, בשבוע שקדם להרחקתו מהקהילה התגלה כי הנאשם חרג מספר פעמים מכללי המסגרת, כשהיה מודע למעשי התעללות ובריונות שהתקיימו בקהילה לאורך תקופה ממושכת על ידי מטופל אחר כלפי מטופל נוסף, אולם התעלם מהמעשים הפוגעניים שהתרחשו לידו, דבר אשר אפשר להתנהגות המתעללת להמשיך. מאחר שהנאשם היה אז בשלבי טיפול מתקדמים, היה מצופה מהנאשם לקחת אחריות על סביבתו ולהוות דוגמה למטופלים אחרים. בחירתו להתעלם מהאירועים ומחשיפתם ממניעים שונים, ואף להכחיש כל קשר לאירועים או לאנשים שלקחו חלק בהם, לא הלמה את השלב הטיפולי בו היה מצוי וביום 22.5.19 הוחלט על הרחקתו לצמיתות מהטיפול בקהילה.** מאז נתון בתנאי מעצר בית בבית הוריו. במפגש שערך שירות המבחן עם הנאשם, הביע אכזבה על כך שלא סיים את ההליך הטיפולי בקהילה, אף ששהה במסגרת כ- 10 חודשים. תאר את הטיפול כתקופה משמעותית עבורו כשהוא חווה הליך חיובי של שינוי. לדבריו לא היה ער לחובתו לדווח על מעשים שאירעו בקהילה. מסר שמעוניין להמשיך את הטיפול במסגרת אחרת לשם שמירה על הליך השינוי שהצליח לערוך. **הנאשם ביקש להשתלב בטיפול במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות באשקלון והוא נקלט בטיפול במסגרת זו ביום 25.6.19.** לאחר הליך אבחון במסגרת במהלכו הגיע לשיחות פרטניות וביצע בדיקות שתן, הנאשם נמצא מתאים להשתלב במרכז היום ביחידה, הכולל טיפול של 5 ימים בשבוע בשעות היום. **גורמי הטיפול במרכז היום דווחו כי הנאשם מגיע לטיפול בזמן, מתנהג בהתאם לכללי הטיפול ומוסר בדיקות**

שתן נקיות משרידי סם. כמו כן השתלב במרכז למכורים אנונימיים באשקלון, טיפול שאותו ביקש ביוזמתו. להתרשמות שירות המבחן הנאשם התגבר באופן אדפטיבי על סילוקו מהטיפול בקהילה הטיפולית ומצא את הכוחות להמשיך את ההליך הטיפול במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות מתוך מחויבות פנימית לשינוי. כן התרשם שירות המבחן כי מסגרות אלה מסייעות לו ומחזקות את גבולותיו הפנימיים.

להתרשמות שירות המבחן לאחר הליך טיפולי ממושך בן 14 חודשים, הנאשם מודע להתמכרותו ולמחירים הרבים ששילם בעקבותיה, כשהוא שומר על ניקיונו מסמים, מודע לקשייו הרגשיים ולצורך לחשוף אותם בטיפול במקום לטשטש אותם באמצעות צריכת סמים. כן התרשם שירות המבחן כי המוטיבציה שמגלה הנאשם לטיפול גברה.

שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, במהלכו ימשיך הנאשם את הטיפול במסגרת מרכז היום ובמקביל ישתלב במסגרת עבודה. בנוסף על כך הומלץ על צו של"צ בהיקף של 300 שעות, עונש של מאסר מותנה והתחייבות כספית משמעותית.

ראיות לעונש

5. מסמכים רפואיים בעניינו של הנאשם - ובכלל זה סיכום בדיקה שנערכה לנאשם בין החודשים ינואר-מרץ 2015 ביחידה של הילד המתבגר במרכז הרפואי ברזילי; סיכום של מיון בקופת החולים מכבי מיום 19.1.15; מכתב מהמרפאה הפסיכיאטרית של קופת החולים מכבי מיום 19.1.15; מכתב שחרור מהמחלקה לרפואה דחופה במרכז הרפואי ברזילי מיום 19.1.15; מזכר מרופא לבית הספר מיום 2.1.15; סיכום פגישה עם רופא במרכז הרפואי ברזילי מיום 5.5.15; חומר גולמי של אבחון נוסף שנערך עבורו.

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד שירלי לוגסי, הנאשם פגע בערכים של הגנה על שלום הציבור ובריאותו, לאור הנזקים הנגרמים כתוצאה משימוש בסמים. נוכח אופי הסם וכמותו של הסם שאותו ייבא הנאשם, הפגיעה בערך המוגן היא משמעותית. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, קיים תכנון של העבירה. כתב האישום מלמד על חבירה של הנאשם למעורבים נוספים הפועלים יחד להבאת הסמים לארץ. בין היתר נעשה שימוש בתוכנת טלגרם לטובת הוצאה לפועל של אופרציית יבוא הסמים. הנאשם קיבל כספי מימון להליך היבוא לטובת רכישת כרטיסי טיסה ושהות בחו"ל. כן ניתן ללמוד על התכנון בדרך של קבלת הסם, הסלקתו במזוודה ובהסכמה לקבלת תמורה כמו גם גובה התמורה. כל אלו מלמדים שהנאשם לקח חלק פעיל בהוצאת תהליך היבוא אל הפועל. מכתב האישום נלמד שהיבוא נועד לשם מחיקת חוב כספי של הנאשם, כשהוא לא היה בלדר רגיל, אלא היה אקטיבי ושיתף פעולה עם אחרים, כשפעולותיו היו חיוניות ליבוא הסמים לישראל. יש לתת משקל לתפקידו כבלדר באופרציית היבוא שכן בלעדיו יבוא הסם לא היה מתאפשר. היבוא נשען במידה מרבית על נכונות הנאשם לבצע את העבירה. הנזק שהיה צפוי להיגרם מהעבירה הוא רב לאור כמות הסמים. הנאשם ביצע את העבירות בשל בצע כסף ורצון להטיב עם עצמו תוך יצירת נזק לציבור ופגיעה משמעותית בערכים המוגנים. לאור האמור ובהתייחס לפסיקה, המאשימה עתרה למתחם עונש הנע בין 54 ל- 90 חודשי מאסר.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, אשר נטל אחריות וחסך בזמן

שיפוטי. בעניינו התקבלו שני תסקירים כשהאחרון שבהם מלמד שהנאשם נפלט מהקהילה הטיפולית. עם זאת, הנאשם עבר הליך שיקומי משמעותי שלא ניתן להתעלם ממנו. הוא מטופל מזה 14 חודשים, וניתן לומר שיש סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם. התסקיר מפרט את נסיבות חייו של הנאשם, החשיפה ליחסים המורכבים בין הוריו ולהתמכרות אביו לאלכוהול, שיטת החינוך הנוקשה כלפיו, פטירת סבתו בגיל צעיר שנחווה כאירוע טראומטי. הנאשם נשא משקעים ומטענים רגשיים שלא עובדו ושירות המבחן העריך שהתמכרותו לסמים היוותה עבורו מענה לחסכים רגשיים, לתחושות אשם ולחוסר משמעות בהערכה העצמית. שירות המבחן מנה את גורמי הסיכון שנלקחו בחשבון ואת גורמי הסיכוי לשיקום ובהם יכולתו של הנאשם לשתף פעולה, התקדמות משמעותית בטיפול והפניית כוחותיו לעריכת שינוי. בתסקיר הסופי המליץ שירות המבחן על צו מבחן למשך שנה וצו של"צ בהיקף של 300 שעות. שירות המבחן מפרט בתסקיר האחרון שהנאשם נפלט ממסגרת הקהילה לאחר 10 חודשי טיפול, לנוכח העובדה שהיה חשוף להתעמרות חבר קהילה והציפייה ממנו הייתה באותו השלב שהוא לכל הפחות ידווח. הנאשם טען בפני שירות המבחן שלא היה מודע לחובתו לדווח בעניין זה. המאשימה לקחה בחשבון את הנתון הזה, כשחוות הדעת בעניינו עד לאותו אירוע היו חיוביות, והנאשם התקדם בטיפול באופן משמעותי. יש לראות בחיוב את החלק השני של ההליך הטיפולי שעבר הנאשם בשל כך שחרף העובדה שהוא סולק מהטיפול בקהילה, הנאשם אזר כוחות והמשיך בטיפול במסגרות שאליו הופנה על ידי שירות המבחן. יתרה מכך הנאשם אף ביקש מיוזמתו להשתתף בטיפול במרכז למכורים אנונימיים, כך שמרבית היום שלו התמלא בשעות טיפול. שירות המבחן ציין את התרשמותו שהנאשם התגבר על סילוקו מהקהילה הסגורה ומצא כוחות להמשיך בהליך הטיפולי מתוך הכרה עמוקה בהליך ההתמכרות ומתוך מחויבות פנימית לשיקום עצמי. המלצת שירות המבחן מבוססת על 14 חודשי טיפול, על התמודדות והכרה בהתמכרותו וכן המשך ניקיון מסמים. קיימים שיקולים שניתן לקבוע באמצעותם שקיים סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם ובכלל זה הליך הגמילה מהתמכרות שעובר הנאשם, שמירה על רצף טיפולי שמהווה סוג של הצלחה, ואינדיקציה לשינוי בדרך חשיבה. לצד הדברים הללו, לשיטת המאשימה אין לגזור את דינו של הנאשם על פי שיקולי שיקומו בלבד ויש לאזן את השיקול השיקומי מול שיקולי ההלימה וההרתעה לנוכח כמות הסמים הרבה שייבא הנאשם לישראל. מעבר לכך, הליך השיקום הוא אינו כזה המצדיק הטלת עונש על פי ההליך השיקומי בלבד, כשהוא טרם סיים את הטיפול, בין היתר בשל סילוקו מהקהילה הסגורה. יש מקום לחריגה מסוימת לאור השיקום אותו עבר הנאשם. לאור כל האמור, המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש של 48 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, פסילה ופסילה על תנאי וכן חילוט הרכוש שנתפס.

בפרשה זו הוגשו כתבי אישום נפרדים נגד מעורבים אחרים. לגבי השניים האחרים שהואשמו בעבירה של יבוא, הרי שבמסגרת הסדר טיעון שניהם הורשעו בעבירות שונות. אברהם הורשע בעבירה של סיוע ליבוא ונדון לעונש של 28 חודשי מאסר בפועל. ביטון הורשע בעבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע ונדון ל-6 חודשי עבודות שירות לצד קנס בסך של 100,000 ₪. הסדרי הטיעון הללו אינם רלוונטיים לנאשם לנוכח היותו הבלדר שהסמים נתפסו בחזקתו. מבחינת שיקולי אחידות בענישה, אין כאן פער משמעותי.

המאשימה התנגדה לטיעוני ב"כ הנאשם בכל הקשור לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה שחורגות מהאמור בכתב האישום המתוקן שבו הודה הנאשם, ובפרט לטענתו שהנאשם ביצע את העבירה בשל איומים מצדו של אברהם.

7. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד רפי ליטן, המאשימה הגיעה לשני הסדרי טיעון עם שולחיו של הנאשם, האחד נדון לעונש של 28 חודשי מאסר בפועל והשני נדון לעונש של 6 חודשי עבודות שירות. כיום אותה מאשימה מבקשת להשית על הנאשם עונש של 48 חודשי מאסר בפועל, ויש בכך כדי לפגוע בתחושת

הצדק וההגינות. לא מתקבל על הדעת שהמאשימה תערוך שני הסדרי טיעון כושלים על משלחיו של הנאשם, ולאחר מכן תטען שאין בהסדרים אלה כדי להשליך על הנאשם. לחובתו של אברהם הרשעות קודמות, ואף ריצה עונש מאסר קודם. אין זה ראוי שעונשו של הנאשם יהיה גבוה יותר מעונשם של השניים האחרים. המאשימה הפכה באופן מלאכותי את מי ששלח את הנאשם למסייע לנאשם. כתב האישום המקורי ייחס לאחרים את אותן עבירות של ייבוא סם וקשירת קשר. כתב האישום של הנאשם הופרד מפני שהוא זה שהביא להפללתם. מיד כשנעצר, הנאשם הודה ואמר שאימו עליו, הכריחו אותו, ושהוא מוכן לשתף פעולה. המשטרה לא נתנה דעתה למצבו הנפשי והפיזי והפכה אותו למעין סוכן משטרה. לקחו אותו לביתו, וכשהם יושבים בביתו של הנאשם, בן העשרים, עם הוריו, שבקושי מדברים עברית, והם מבצעים פעולות המשך כדי להפליל את האחרים, באופן שיכול היה לסכן את הנאשם. אברהם אף נחקר בעניין סחיטה באיומים. הדוחות המשטריים כולם מספרים על כך שהכריחו את הנאשם, הוא קיבל מכות ואיומים. הדבר מוכיח את נסיבות העבירה, ולא היה צריך לקיים הליך הוכחות כדי להוכיח זאת. הנאשם שיתף פעולה באופן שסיכן את חייו. הנאשם היה נתון לסחיטה ולאיומים מצדו של אברהם. חברו של הנאשם הוכה באמצעות גרזן על רקע אותו חוב של הנאשם. האחרים לא הודו, לא שיתפו פעולה והם אלו שזכו להקלה באישומים ובעונש. לכן קבלת עמדת המדינה מובילה לפגיעה בתחושה של צדק והגינות. מדובר בנאשם שמגיל 15 סובל מנטיות אובדניות ויש לו מסמכים רפואיים בעניין זה, נמצא בטיפול פסיכיאטרי מאז היותו ילד, רדוף פחדים.

יש להתייחס אף להליך השיקום שאותו עבר הנאשם. הוא שולב בקהילה טיפולית של אנשים שצורכים סמים קשים, בקהילה קיימים כללים נוקשים שרבים אינם עומדים בהם ונושרים. במשך 10 חודשים הוא שרד בתנאי הקהילה, והסיבה היחידה שבגינה הרחיקו אותו מהטיפול היא שהוא לא דווח על קטטה שלישית המקום היה עליו לדווח אודותיה. גם לאחר שיצא מהקהילה הוא השתלב בטיפול. הנאשם מצוי כיום בפרשת דרכים שתלויה בהחלטת בית המשפט. מדובר בנאשם שחייו היו "גיהנום" ולראשונה בחייו הוא רואה אור.

8. הנאשם עצמו טען שהוא נקי מסמים מזה כשנתיים. הוא לא חשב שיצליח לצאת מהמצב שבו היה נתון. אינו רוצה לחזור לאותו מקום, היום יש לו סיבה לחיות. הוריו מחייכים ושמחים לראותו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

9. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

10. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הוא הגנה על הציבור מפני הנזקים הנלווים לשימוש בסמים מסוכנים. נזקי הסמים כוללים נזקים ישירים למכורים לסמים, אשר פעמים רבות נופלים כנטל על החברה, ונזקים עקיפים שנגרמים כתוצאה מביצוע עבירות על ידי המכורים לסמים כדי לממן את רכישתם.

רבות נכתב על אודות נזקי ייבוא הסמים והעבירות הנלוות לכך. בית המשפט העליון חזר והדגיש את החומרה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם, לרבות כלפי בלדרי סמים אשר אינם ניצבים בראש ההיררכיה, ואשר מתפתים להצעות מפתות לרווחים קלים.

בכל הנוגע לשיקולים המרכזיים שיש לשקול בעבירות של ייבוא סמים לישראל, יפים דברי כב' השופט נ' הנדל בע"פ 6548/17 **לבדב נ' מדינת ישראל** (30.1.18):

"כמובן, יש מקום לקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות של המערער לקולא, אך הדגש בגזירת

העונש בנסיבות העניין יושם על המעשה. עבירות הסמים הפכו לפגע ופשו בכל פינה בחברה, תוך חציית קבוצות באוכלוסייה. המחיר כבד לכולם. בית המשפט חייב לתרום את חלקו למיגור תופעה זו. בבואו של בית המשפט לגזור את עונשו של עבריין סמים, עליו לתת את הדעת לפרטי העבירה, לרבות סוג הסם, כמות הסם ותפקיד הנאשם המסוים כחוליה בשרשרת הפצת הסם".

11. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף בינוני-גבוה, וזאת נוכח הסם מסוג MDMA, והכמות הרבה של כ-31,000 **טבליות של סם** אשר יובאה לארץ על ידי הנאשם.

12. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שלעבירה קדם תכנון שכלל קיום קשר בין המעורבים בפרשייה, קבלת מימון מבעוד מועד לשהייה בחו"ל לשם יבוא הסם, קבלת הסם מגורם אחר בחו"ל והבאתו לישראל במזוודה בעלת דופן כפולה. באשר לחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה, יש לתת את הדעת לכך שהנאשם פעל בשליחותו של אדם אחר ובמימונו של אדם נוסף, כפי שעולה פעמים רבות בעניינם של בלדרי סמים, וניכר כי לאחרים הייתה השפעה רבה על הנאשם, אשר ביקש באמצעות ביצוע העבירה להסדיר את חובותיו. הנאשם אמנם מילא תפקיד של בלדר בלבד - הוא אינו המשלח ואינו סוחר הסמים שעתיד היה לקבל את הסמים ולהפיצם בישראל - אולם בתיקים מסוג זה, חלקם של הבלדרים הוא משמעותי וחיוני לביצוע העבירה. הבלדרים נמצאים אמנם במקום נמוך בהיררכיית העבריינות אשר מייבאת את הסם לישראל, אך מהווים חוליה חיונית בשרשרת ייבוא הסם. הנזק שצפוי היה להיגרם מהעבירה הוא רב, נוכח סוג הסם (MDMA) וכמותו הרבה (31,243 טבליות). אלמלא הסם היה נתפס על ידי המשטרה, הרי שהיה נכנס לישראל ומופץ ברחובותיה, וכתוצאה מכך היה עלול להיגרם נזק רב. סמים מסוג זה הם מחוללי פשיעה. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה קשורות בחוב כספי שצבר כלפי אחר אשר הציע לנאשם לבצע את העבירה בתמורה למחיקת חובו, ובהמשך הסכים הנאשם להעביר ארצה את המזוודה תמורת סכום של ₪ 60,000 שהיה צפוי לקבל לאחר מסירת המזוודה לשולחיו.

טענת ב"כ הנאשם כי הנאשם אוים והוכה על ידי האחר לשם ביצוע העבירה, אינה יכולה להישמע בשלב הטיעונים לעונש, כעובדה שלא הוכחה ואינה מוסכמת, משיכול היה להשמיען בשלב מוקדם, כך בהתאם לסעיף 40 בחוק העונשין. בהקשר זה יודגש כי הנטל להוכיח נסיבה מקילה הקשורה בביצוע העבירה מוטל על הנאשם ברמה של מאזן הסתברויות, והנאשם בחר שלא לנהל את ההליך, ולא ביסס את טענתו על ראיות, ומכאן שטענה זו דינה להידחות.

13. בית המשפט העליון קבע את הדברים הבאים בעניין מדיניות הענישה בעבירות ייבוא סמים, כלפי כל המעורבים בשרשרת היבוא והפצת הסם, בין היתר, בע"פ 7044/11 **עבד נ' מדינת ישראל** (17.6.12):

"על בתי המשפט לנקוט במדיניות ענישה משמעותית כלפי כל המעורבים בשרשרת הפצת הסמים, שכן רק בדרך זו ניתן יהיה לפעול למיגור התופעה. על אף העובדה כי המערערים שימשו בבלדרים, ולא עמדו בראש שרשרת הפצת הסם - הרי שהשיטה העומדת במרכז התופעה נשענת, במידה רבה, על נכונותם של המערערים ושכמותם לבצע את העבירות האמורות... מכאן עולה שמאבק בתופעת ההסתננות וייבוא הסמים לתחומי המדינה מחייב הרתעה אפקטיבית של כלל השותפים למבצעי ההברחה, המודעים לחומרת העבירות הכרוכות במכלול, וזאת באמצעות ענישה משמעותית שתאיין את כדאיות ביצוע המעשים האסורים".

14. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 5104/06 **בניירישליל נ' מדינת ישראל** (21.5.07), נדחה ערעורם של נאשמים אשר הורשעו לאחר ניהול הוכחות בעבירות של ייבוא סם ועבירות נלוות. שני הנאשמים קשרו קשר עם אחר לייבא סמים לישראל בתמורה לסכום כספי. הנאשמים הגיעו לישראל בטיסה ובידם מזוודה ובה **48,098 טבליות** סם מסוג MDMA. בית המשפט המחוזי השית על הנאשמים, בני למעלה מחמישים, במצב רפואי לא תקין אשר התנהלו עד אותה עת באופן נורמטיבי, עונש של **7 שנות מאסר**. בית המשפט העליון קבע כי בית המשפט המחוזי איזן נכונה בין שיקולי הענישה השונים וגזר על הנאשמים עונש כמידתם.

ב. בע"פ 10635/08 **נעים נ' מדינת ישראל** (13.12.10), דחה בית המשפט העליון ערעור של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של ייבוא סם מסוכן וניסיון להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. הנאשם קשר עם אחרים קשר לייבוא סם מסוג MDMA לישראל באמצעות משלוח בדואר. לשם כך מסר לאחרים את כתובתו של בן דודו שהיה קטין באותה עת בכוונה לקבל את משלוח הסם לידי. חבילה ובה **24,738 טבליות** סם מסוג MDMA הגיעה לבית הדואר והנאשם הגיע לבית הדואר כדי לקבלה. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם עונש של **6 שנות מאסר בפועל**.

ג. בע"פ 3351/05 **מויאל נ' מדינת ישראל** (22.1.07), דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של ייבוא סם מסוכן. הנאשם הגיע לישראל בטיסה כשבדין מזוודה ובה **38,883 טבליות** סם מסוג MDMA. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם עונש של **70 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון קבע כי אף אם הנאשם ביצע את העבירה בשל כך שנקלע לחובות עקב הימורים, והיה נתון ללחצם של איומים ואלימות, אין בעונש שהושת על הנאשם חומרה כלשהי.

ד. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 53517-07-17 **מדינת ישראל נ' Machli** (5.6.18), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של ייבוא סם. הנאשם שימש כבלדר וייבא סם מסוג MDMA בשתי הזדמנויות: בפעם הראשונה בכמות בלתי ידועה של סם, ובפעם השנייה הגיע לישראל עם מזוודה ובה **31,000 טבליות** סם מסוג MDMA בתמורה לשכר כספי. בית המשפט השית על הנאשם, צעיר כבן 19 המתגורר בהולנד, עונש עליו הוסכם בהסדר טיעון, של **68 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ה. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 47209-08-17 **מדינת ישראל נ' ידען** (6.2.18), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של ייבוא סם מסוכן. הנאשם הגיע לישראל בטיסה ובידו מזוודה ובה **29,198 טבליות** סם מסוג MDMA. לחובת הנאשם הרשעה קודמת שבגינה ריצה עונש מאסר, שלא בתחום הסמים. בית המשפט השית על הנאשם עונש, עליו הוסכם בין הצדדים בהסדר טיעון, של **58 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ו. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 4415-02-18 **מדינת ישראל נ' אסולין** (31.1.19), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות של ייבוא סם מסוכן, קשירת קשר לפשע והחזקת סם שלא לצריכה עצמית. הנאשם קשר עם אחר קשר לייבוא סם מסוכן לישראל, הזמין חבילה ובה סמים מסוג MDMA

באמצעות הדואר לכתובתו של אחר. חבילת הסמים התקבלה בבית הדואר ובה **24,975 טבליות** סם והנאשם קיבלה לידיו. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 54 ל- 90 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי, עונש של **54 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית. הנאשם הגיש ערעור לבית המשפט העליון ואולם טרם ניתן פסק דין בערעור.

ז. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 58966-01-18 **מדינת ישראל נ' צציק** (22.11.18), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של ייבוא סם מסוכן. הנאשם נחת בישראל בטיסה והביא עמו במזוודתו **30,338 טבליות** של סם מסוג MDMA במשקל של כ- 9.28 ק"ג. צוין כי הנאשם נשלח על ידי אחר אשר מימן את נסיעתו. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 54 ל- 90 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי, עונש של **54 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ח. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 8923-02-16 **מדינת ישראל נ' מזרחי** (30.11.16), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות של ייבוא סם והחזקת סם. הנאשם הגיע לישראל בטיסה כאשר במזוודתו **17,949 טבליות** סם מסוג MDMA. עברו הפלילי של הנאשם אינו מהעת האחרונה. בית המשפט השית על הנאשם עונש, בהתאם להסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים של **54 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ט. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 29529-07-16 **מדינת ישראל נ' דשוק** (26.2.17), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של ייבוא סם לישראל. הנאשם הגיע לישראל בטיסה כאשר במזוודתו **20,613 טבליות** MDMA במשקל של 6.5 ק"ג. לחובתו הרשעה קודמת ישנה, שלא ריצה מאסר בגינה. בית המשפט השית על הנאשם במסגרת הסדר טיעון לאחר הליך גישור עונש של **54 חודשי מאסר בפועל**.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם הוא החל מארבע שנות מאסר בפועל ועד לשש וחצי שנות מאסר בפועל (48 עד 78 חודשים)**.

חריגה מהמתחם משיקולי שיקום

16. כידוע, בית המשפט רשאי לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. בית המשפט העליון נדרש בהרחבה לשאלה באילו מקרים יש לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום בע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל** (18.4.18). כך קבעה כב' השופטת דפנה ברק ארז בדעת הרוב:

"באילו נסיבות יכיר בית המשפט בקיומו של סיכוי של ממש לשיקום באופן שיצדיק חריגה ממתחם העונש? עד כה לא ניתנה בפסיקה תשובה מחייבת וכוללת לשאלה זו, ומטבע הדברים יש להתחשב בכל מקרה על נסיבותיו... במקרים קודמים שבהם נדרש בית המשפט להעריך את סיכויי השיקום במסגרת סעיף 40 לחוק העונשין הובאו בחשבון, בין היתר, השיקולים המרכזיים הבאים: **המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה...** חשוב להבהיר: אין מדובר ברשימה ממצה של שיקולים, והתקיימותו של שיקול זה או אחר אינה מצדיקה בהכרח חריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום... עם זאת, ומבלי לקבוע מסמרות, ניתן לציין **ששילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות,**

כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום"
כלשונו של סעיף 40ד(א). דברים אלה זוכים למשנה חיזוק מקום בו מדובר באדם צעיר נעדר עבר פלילי.

17. יישום המבחנים האמורים לנסיבות המקרה דנן מעלה כי אכן קיים סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם ורמת הסיכון להישנות ביצוע עבירות ירדה באופן ניכר בעקבות כך. כידוע, סעיף 40 ד' בחוק העונשין, אינו דורש בהכרח קביעה שהנאשם "השתקם", אלא די בכך ש"יש סיכוי של ממש שישתקם", כדי לחרוג ממתחם העונש ההולם. במקרה דנן, כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן הנאשם טופל במשך 10 חודשים בקהילה הטיפולית "אפיק" במלכישוע, דווח על התקדמות משמעותית בטיפול בכל הקשור ביכולתו של הנאשם להביע את רגשותיו ולבחון את עולמו הפנימי, קבלת טיפול תרופתי בהתאם למצבו הנפשי, עמידתו בכללי הקהילה ומילוי תפקידיו ברמת תפקוד גבוהה. במהלך שהותו בקהילה הושהה מהקהילה בשל הפרת חוקי הקהילה, אך הוחזר אליה כעבור שבועיים. בתום 10 חודשי בקהילה, ובטרם סיים את הטיפול, הנאשם הורחק לצמיתות מהטיפול בקהילה לאחר שלא דיווח על פגיעה של מטופל במטופל אחר, כפי שהיה מצופה ממנו בשלב הטיפול בו היה. לאחר הרחקתו מהטיפול בקהילה, הנאשם שולב בהמשך טיפול במסגרת מרכז היום ביחידה לטיפול בהתמכרויות, דווח על שיתוף פעולה מצדו ומסירת בדיקות שתן נקיות משרידי סם. כמו כן הנאשם השתלב ביוזמתו במרכז למכורים אנונימיים לשני מפגשים בכל שבוע. להתרשמות שירות המבחן הנאשם התגבר באופן אדפטיבי על סילוקו מהטיפול בקהילה, גייס כוחותיו להשתלבות בטיפול במרכז היום והמשיך את ההליך הטיפולי באופן משמעותי כשגברה מודעותו להתמכרות ולהשלכותיה על חייו כמו גם לצורך בהמשך טיפול. הנאשם עובר הליך גמילה משמעותי ושומר על רצף טיפולי על אף ההרחקה מהקהילה. בנוסף התרשם שירות המבחן כי הנאשם מביע מוטיבציה להמשך טיפול ולעריכת שינוי בחייו מתוך אחריות אישית ולפיכך הומלץ על הטלת צו מבחן לצד צו של"צ.

בנסיבות אלה, על פי הוראות סעיף 40 ד' בחוק, המסקנה היא שיש סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם, באופן אשר מצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם. אף המאשימה אינה חולקת על כך.

18. משנקבע כי קיימת הצדקה לחריגה לקולה ממתחם העונש ההולם, יש להמשיך ולבחון האם יש לגזור על הנאשם עונש "על פי שקולי שיקומו" בלבד כלשון סעיף 40 ד' בחוק, קרי: להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות השירות, מתוך הכרה בכך ששיקומו של הנאשם מהווה אף אינטרס ציבורי, או שמא יש לאזן בין שיקול השיקום ליתר שיקולי הענישה - לרבות שיקול ההלימה אשר מהווה את שיקול הבכורה מבין שיקולי הענישה, ושיקול ההרתעה - באופן שיטל על הנאשם עונש מאסר בפועל, לריצוי מאחורי סורג ובריח, שהוא נמוך מהרף התחתון של המתחם. בהקשר זה יש לתת את הדעת לכך שבעבירות של ייבוא סמים לישראל, ובפרט בכמויות משמעותיות, עבירות שהן שכיחות מאוד, קשות לאיתור ותפיסה, ורווח כלכלי רב בצדן, קיים צורך להעביר מסר עונשי חד ומרתיע (ראו על אודות מקומו של שיקול השיקום ביחס לעקרון ההלימה בעבירות סמים, בדברי כב' השופט ג' קרא ברע"פ 6041/18 כהן נ' מדינת ישראל [22.10.18])

בפסיקה קיימים מקרים שבהם חרגו בתי המשפט ממתחם העונש ההולם ובכל זאת הטילו עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח. ראו למשל: ע"פ 6720/16 מדינת ישראל נ' פלוני (7.3.17) (הצתה); ע"פ 4876/15 פלוני נ' מדינת ישראל (3.12.15) (עבירת מין); רע"פ 4795/11 זאיד נ' מדינת ישראל (27.6.11) (סמים); רע"פ

262/14 נאשף נ' מדינת ישראל (22.1.14) (מרמה); רע"פ 5354/12 קובר נ' מדינת ישראל (12.7.12) (סמים); ע"פ 3984/18 מוטולה נ' מדינת ישראל (31.3.19) (סמים); ע"פ 8340/14 לביא נ' מדינת ישראל (10.3.15) (יבוא סמים), וכן ת"פ (מח' י-ם) 26620-12-16 מדינת ישראל נ' עמיאל (7.3.19) (יבוא סמים).

לצד זאת במקרים אחרים בחרו בתי המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם עד כדי הטלת עונש שירוצה בעבודות שירות. ראו למשל: ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל (18.4.18) (סיוע לחטיפה, סיוע לתקיפה הגורמת חבלה של ממש ועוד); ע"פ 2179/18 לוי נ' מדינת ישראל (31.1.19) (יבוא סמים - של"צ); ע"פ 779/15 פלוני נ' מדינת ישראל (12.4.15) (שוד באיומי סכין); ע"פ 911/14 פלונית נ' מדינת ישראל (4.11.14) (התעללות בקטין או חסר ישע); ע"פ 861/18 סבן נ' מדינת ישראל (2.4.19) (גידול סמים); ע"פ 4285/17 יצחקי נ' מדינת ישראל (31.1.19) (גידול סמים); ת"פ (מח' מרכז-לוד) 6788-06-16 מדינת ישראל נ' בנעטיה (14.6.18) (יבוא סמים);

19. משנקבע כי בנסיבות המקרה דנן יש לחרוג ממתחם העונש ההולם, יש לקבוע את מידת החרגה מהרף התחתון של מתחם העונש אשר במקרה זה נקבע על ארבע שנות מאסר בפועל. בשקלול הנסיבות במקרה דנן, תוך מתן משקל לשיקולי ההלימה וההרתעה מחד גיסא, ולאינטרס השיקומי מאידך גיסא, סבורני כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולה באופן ממשי, אך לא עד כדי הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל. ההליך השיקומי שעבר הנאשם הוא אכן ממשי, אך אין המדובר במקרה שבו התהליך השיקומי הוא כה משמעותי אשר יצדיק את הטלת העונש על פי שיקולי שיקומו של הנאשם בלבד, תוך נסיגה מוחלטת של שיקולי הענישה האחרים. הנאשם השתלב בטיפול במסגרת קהילת "אפיק" במלכישוע, טופל במסגרת זו במשך 10 חודשים כשדווח על התקדמות משמעותית בטיפול ותפקוד תקין. עם זאת, הנאשם הושהה תחילה מהקהילה למשך שבועיים, ואז הוחזר לקהילה. בתום 10 חודשים הורחק הנאשם מהטיפול לצמיתות לאחר שלא דווח אודות אירוע חמור בין מטופלים שצופה ממנו לדווח אודותיו ובפרט בשלב הטיפול בו היה. בסופו של דבר לא השלים הנאשם את הטיפול בקהילה. עם זאת, וחרף העובדה שהוא סולק מהטיפול בקהילה, הנאשם אצר כוחות והשתלב בטיפול במרכז יום לצד טיפול במרכז למכורים אנונימיים. בנסיבות אלה, קיים אמנם שיקום משמעותי, ואולם מדובר בשיקום שאינו מלא ואינו חף מקשיים ומהמורות.

20. במקביל, יש לקחת בחשבון את חומרת העבירה, ואת העובדה שהרף התחתון של המתחם נקבע על ארבע שנות מאסר בפועל, באופן שהטלת עונש של תשעה חודשי עבודות שירות תהווה חריגה ניכרת מהרף התחתון של המתחם. בנסיבות אלה, יש מקום לחרוג מהמתחם באופן ממשי אך גם בשים לב לעקרונות הענישה הנוספים, לרבות ההלימה והרתעת הרבים. סבורני כי עונש של עבודות שירות, בנסיבות המקרה דנן, ובהינתן הקשיים שהתעוררו בהליך השיקומי, יוביל לפגיעה בלתי מידתית בעקרונות אלה שהם בעלי משקל רב בעבירות של יבוא סמים לישראל.

גזירת העונש המתאים לנאשם

21. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם כבן 21, ללא עבר פלילי, כשמגיל צעיר סבל מבעיות רגשיות, ויחסים מורכבים עם הוריו והחל צרוך סמים ואלכוהול מאז היותו כבן 13. למרות מצבו המתואר הצליח לשמור על תפקוד תקין, נמנע ממעורבות בפלילים וסיים 12 שנות לימוד. לנסיבות חייו המתוארות השפעה על מעורבותו בביצוע העבירות. מובן כי

הטלת עונש מאסר ממושך תקשה על הנאשם בהיותו במאסר לראשונה בחייו ולנוכח קשייו הרגשיים והנפשיים שתוארו, כמו גם על בני משפחתו. הנאשם הודה באשמה ונטל אחריות למעשיו, הן בחקירת המשטרה והן בבית המשפט. הנאשם שיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק, וסייע למשטרה בהפללת שותפיו לעבירה (לחשיבות שיקול זה ראו ע"פ 6657/17 **דווה נ' מדינת ישראל** [11.11.18] וכן ע"פ 1327/10 **לוי נ' מדינת ישראל** [13.7.10]). כבר בשלב המעצר, הנאשם השתלב בטיפול גמילה המותאם למצבו, התקדם באופן ממשי בטיפול ועל אף הרחקתו מהטיפול בקהילה הטיפולית, הצליח לגייס כוחות ולהשתלב בטיפול המשך במרכז היום ביחידה לטיפול בהתמכרויות וכן במרכז למכורים אנונימיים. הנאשם שהה במעצר במשך קרוב ל-4 חודשים, לראשונה בחייו.

22. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד**, וזאת בשים לב לכך שנאשם לא סיים את הטיפול במסגרת הקהילה הטיפולית וטרם סיים את ההליך הטיפולי במרכז היום. כמו כן, יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת הרבים**, וזאת לאור שכיחותה של העבירה, הקושי לאתרה, והרווח הקל והמשמעותי שבצידה.

23. שיקול נוסף שיש להתחשב בו הוא **האחידות בענישה**. בהקשר זה יש לתת את הדעת לכך שבעניינים של אברהם וביטון הוגש מלכתחילה כתב אישום בעבירות דומות. בהמשך, הגיעה המאשימה להסדר טיעון, ובמסגרתו כתב האישום בעניינים תוקן לקולה, ואברהם הורשע בעבירה של סיוע לייבוא ונדון ל-28 חודשי מאסר בפועל. מור הורשע בעבירה קלה יותר של מתן אמצעים לפשע ונדון ל-6 חודשי עבודות שירות. מכאן, שיש לקחת בחשבון את העובדה שהמשלחים של הנאשם נדונו לעונשים קלים יחסית במסגרת הסדרי טיעון (וזאת על אף שלחובתו של אברהם עבר פלילי, ואף נשא בעונש מאסר קודם). עם זאת, יש לתת את הדעת לכך שברקע להסדרי הטיעון עם האחרים עמדו קשיים ראייתיים שבפניהם ניצבה המאשימה - קשיים אשר אינם קיימים בעניינו של הנאשם אשר נתפס בכך עם הסמים בחזקתו. לאור שיקול האחידות בענישה (ובהינתן שיקול השיקום) סבורני כי עונשו של הנאשם צריך להיות נמוך מעונשו של אברהם, אשר חלקו במעשים חמור מזה של הנאשם. עם זאת, אין זה מן ההכרח שעונשו של הנאשם יהיה דומה לזה של מור, אשר הקשיים הראייתיים בעניינו הובילו את המאשימה לתקן את כתב האישום נגדו לעבירה של מתן אמצעים לפשע בלבד.

24. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל נמוך מהרף התחתון של מתחם העונש, וזאת לצד עונש מאסר מותנה. כמו כן הואיל ומדובר בעבירה שבוצעה למטרה כלכלית (והיה צפוי לקבל סך של ₪ 60,000), סבורני כי יש להשית על הנאשם אף קנס כספי משמעותי, תוך התחשבות במצבו הכלכלי ועונש המאסר שנגזר עליו.

סוף דבר

25. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **20 חודשי מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרו מיום 2.4.18 ועד ליום 27.7.18.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדירים ביום 5.1.20 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 08-9787336, 08-9787377.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל

עבירת סמים מסוג פשע.

ג. קנס כספי בסך של 10,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.3.21. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

ד. הכסף שנתפס (460 ₪ ו-20 אירו), וכן מכשיר הטלפון של הנאשם, יחולטו לטובת הקרן לפי פקודת הסמים.

לאחר היות גזר הדין חלוט - יתר התפוסים יושבו לבעלים ובהעדר בעלים יחולטו או יושמדו לפי שיקול דעת המאשימה. התקליטורים יישמרו. הסמים יושמדו.
מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.
זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ז חשוון תש"פ, 14 נובמבר 2019, בנוכחות הצדדים.